

[Rytter.]

jeg tør gaa imod dette Forslag, idet jeg ud fra de Erfaringer, jeg fik dengang, tør sige: Hr. Minister, det er forkert, naar man optræder paa den Maade.

Formanden: Jeg beder det ærede Medlem henvende sig til Forsamlingen.

Rytter: Undskyld, jeg vil gøre de ærede Medlemmer opmærksom paa, at det er forkert, naar en Justitsminister siger: Det er Rigspolitichefen, der har Ansvar for det og det, jeg har fuldstændig overladt det til Rigspolitichefen. Det er Ministeren, som har Ansvar, og Ministeren maa tage de deraf følgende Konsekvenser baade over for Rigsdagen og over for Befolkningen. Ellers vil det føre til det, vi er inde i nu, en Skrue uden Ende, thi naar man lægger Ansvar paa en Politimester eller en Rigspolitichef, maa denne selvfølgelig være paa den sikre Side og derfor kræve meget mere Mandskab end strengt nødvendigt, fordi han ved, at det er ham, der kommer til at staa med Ansvar, hvis der skulde ske et eller andet. Derfor mener jeg, Ministeren maa sige: Forholdene her i Landet er saa rolige for Øjeblikket, at man ikke behøver en saadan Udvidelse. Selvfølgelig maa vi garderes, hvis der skulde ske noget ekstraordinært, men saa har vi ogsaa andre Midler, som vi eventuelt kan ty til. Det kan være, det er kedelige Midler, absolut kedelige, men det er jo saadan i alle Lande, ogsaa her i Danmark, at i en snæver Vending maa man tage sin Tilflugt til den Assistance, man kan faa, og det vil vi selvfølgelig ogsaa gøre. Jeg mener derfor at kunne udtale over for Landstinget, at netop min tidligere Stilling som Minister gør, at jeg tør tage dette bestemte Standpunkt. Jeg synes, Udvidelsen er for stor, og gaar vi ind paa den højtærede Ministers Betragtninger, ser jeg ikke, hvor vi kan sige stop; saa har vi en Skrue uden Ende, som jeg har sagt flere Gange.

Veistrup: Det ærede Medlem (Rytter) har misforstaaet mig, naar han siger, at jeg saa paa den Udvidelse, der her er Tale om, med Ængstelse. Det har jeg ikke sagt noget som helst om. Jeg sagde, at da Tanken om Enhedspolitiet kom frem, saa jeg paa den med en vis Ængstelse, men dette Forslag har jeg aldrig set med Ængstelse paa. Der er nemlig et gammelt Ord, der siger, at naar man har sagt A, maa man ogsaa sige B, og det er ikke andet, der sker her.

Det ærede Medlem mente, at jeg var imod det, men jeg havde en saadan Tillid til den højtærede Justitsminister — en blind Tillid, tror jeg oven i Købet —, at jeg vilde stemme for Forslaget. Nej, jeg har taget min Stilling ud fra rent saglige Synspunkter. og jeg har ikke tænkt mig ved en Lejlighed som denne at udtale hverken Tillid eller Mistillid til den højtærede Justitsminister. Men jeg kan jo forstaa, at det ærede Medlem nærmest har taget sin Stilling ud fra Mistillid til den højtærede Justitsminister, for det ærede Medlem sagde: Vi er klar over, at der kræves Udvidelse, men desuagtet gaar det ærede Medlem imod, og dette forekommer mig at være inkonsekvent af det ærede Medlem. Jeg anbefaler fremdeles Forslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Justitsministeren (Steincke): Stillingen forbyder mig at diskutere, i hvilken Udstrækning den ærede sidste Taler har Tillid og den ærede foregaaende Taler har Mistillid til mig, og jeg ser heller ikke, det er nødvendigt at diskutere dette, eftersom jeg paa Forhaand ved, hvordan begge stiller sig til det Lovforslag, der er til Behandling.

Den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) polemiserede i selv for ham ret voldsomme Udtryk mod Folketingsudvalgets Hang til at søge Oplysninger i denne Sag. Dette forekommer mig at være noget uretfærdigt. Jeg finder det rimeligt, at Folketingsudvalget har søgt ad statistisk Vej at faa oplyst, hvorledes Politiets Forhold er i vore Nabolande, og saa at sammenligne. Noget andet er, hvor meget Sammenligningen er værd; det har jeg udtalt mig om forrige Gang, jeg havde Ordet. Men at angribe Folketingsudvalget, fordi det vil søge saa mange Oplysninger til Begrundelse af en saglig Vurdering af Forslaget, forekommer mig dog for urimeligt.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) søger at slaa sig til Ridder paa en Opfattelse, som jeg ikke rigtig forstaaer. Han siger, at jeg med Hensyn til dette Forslag som med Hensyn til andre gaar bort fra Demokratiets Veje. Der er vel ikke Grund til at uddybe dette Problem i Dag, og det vil heller ikke mere mig at uddybe det med den ærede Ordfører for Venstre som Diskussionsdeltager. Jeg kan nøjes med at sige, at naar det drejer sig om Forslaget her, ved jeg ikke, hvad der menes med, at jeg eller nogen anden gaar bort fra Demokratiets Veje. Det maa vel være Uro-stifterne, der har forladt Demokratiets Veje, siden det er nødvendigt at søge mere Politisk at holde dem til Ro og Orden.